

Är treenighetsläran biblisk?

Av S. K. Blad

Introduktion – min personliga erfarenhet

De minnen som jag har från barndomen är väldigt fina. Mina föräldrar hade vuxit upp inom den svenska pingströrelsen. De lärde mig därför Bibeln redan när jag var liten. Därför fick jag förmånen att få uppleva mina synders förlåtelse för första gången när jag var fem år gammal. Det var sommaren 1967. Mitt samvete hade nyligen vaknat. Jag minns att jag hade gjort något som gav mig dåligt samvete och gjorde att jag kände mig smutsig på insidan. Min mamma och min moster hjälpte mig att be Israels Gud om förlåtelse för min synd, genom hans Sons¹ blod, som fortfarande har kraft att ta bort synder. Jag kommer ihåg hur jag lämnade den bönestunden, inte bara med övertygelsen om att jag hade blivit förlåten, utan också med en stark känsla av inre renhet. Prisad vare den Evige för Lammets blod!

Mina föräldrar lärde mig att be till Israels Gud. Men de brukade be mer till Jesus än till Gud, och de uppmanade oss, enligt bästa förmåga, att be till Jesus i stället för till Gud. Och som förtröstansfulla och lydiga barn accepterade vi det som våra föräldrar lärde oss.

Härmed vill jag inte kritisera mina föräldrar för det som de lärde mig,² för de gav mig det som de hade fått genom sitt kristna arv.³ Jag vill verkligen ära min pappa och min mamma, och jag vill här passa på att uttrycka min djupa tacksamhet till dem för att de lärde mig vägen till frälsning genom Elohim⁴ nåd, genom tron på Israels Messias försonande död och uppståndelse, enligt de hebreiska gudomligt inspirerade Skrifterna.⁵ Den vägen kommer jag aldrig att lämna.

Det som hände när Messias dog och blev uppväckt är den centrala axeln i hela Elohims försoningsverk och utgör utgångspunkten för min förståelse av den gudomliga uppenbarelsen.

---

¹ Termen "son" har flera betydelser i de hebreiska Skrifterna, (se mina kommentarer av de fem Moseböckerna). Uttrycket "Guds Son" bör inte förstås som en produkt av en gudomlig födelse. Den Evige reproducerar sig inte som de biologiska varelser som han har skapat. Idén om att gudarna kan få barn är av hedniskt ursprung. När det gäller Messias, har termen "Son" inte att göra med hans väsen, utan med hans funktion. Det har att göra med hans roll som representant och imitator av den Ende som är Elohim, Fadern, jfr. Johannes 5:19. Uppgiften att vara den Eviges Son betyder att man fått en auktoritetsposition som Domare, Kung eller Präst, jfr. 1 Krönikeboken 22:9-10; Romarbrevet 1:4; Apostlagärningarna 13:32-33; Hebreerbrevet 5:5.

² Mina föräldrar lever och är fortfarande mycket aktiva när jag skriver detta. De har ändrat väldigt mycket sedan jag var liten. De är helt med på den linje som förs fram i denna bok.

³ Min morfar var Rudolf Danielsson, en av pionjärerna inom den svenska pingstväckelsen.

⁴ Från och med nu kommer jag att använda ordet "Elohim" i stället för Gud, eftersom ordet Gud är av hedniskt ursprung och ordet "Elohim" kommer från hebreiskan. På så sätt vet läsaren vilken Gud vi talar om, Israels Gud, inte hinduismens, buddismens, islams eller andra falska religioners gudar.

⁵ Se 2 Timoteus 3:15-17. Jag anser originalversionerna på hebreiska och arameiska av Bibelns 66 böcker vara inspirerade Skrifter.

Mental klyvning

Men läran och vanan att be till "Jesus" i stället för Gud, som den kristna traditionen hade lärt mig, förde med sig att mitt sinne blev kluvet mellan Fadern och Sonen. För mig var Fadern den grymme Guden som presenteras i Gamla Testamentet och som dömde människan stenhårt, dödade syndarna och krävde total lydnad hos sitt folk. Enligt den förståelse jag då hade var Sonen mycket mer nåderik och kärleksfull än Fadern. Därför var det lättare för mig att be till Sonen för jag visste att han älskade mig. Inte visste jag då att jag praktiserade en typ av ersättningsteologi där Sonen fick sin Faders plats, något som är helt oacceptabelt i hebreisk kultur och hebreiskt tänkande.

Några år senare deltog jag i en kristen påskkonferens där Messias död och uppståndelse ställdes i centrum. Genom det som där predikades utifrån Skrifterna fick jag en mycket djupare uppenbarelse om vikten av Messias död. Jag förstod då att han hade lidit just för mig. Det skapade en eld i mitt hjärta, vilket gjorde att jag började ta mitt andliga liv på allvar genom att dagligen läsa Bibeln och ha ett disciplinerat och konstant böneliv. Det resulterade inte bara i att mitt andliga liv blev stabilt, utan också i att jag fick uppleva andlig tillväxt och mognad. Skrifterna började ta första platsen i mitt liv och jag var villig att rätta mitt liv efter deras undervisning, enligt det sätt som jag då förstod dem.

I denna process av sökande efter sanningen, genom att dagligen studera den Eviges Ord, kunde jag förstå många av de saker som jag tidigare inte förstod. Många förutfattade meningar som jag ärvt genom mina föräldrar och kristna lärare och som var främmande för Skrifterna, blev tillintetgjorda och utbytta mot de bibliska.

Fadern själv älskar mig

En av de många saker som jag upptäckte var att inte bara Sonen älskade mig, utan också Fadern.

När jag en gång läste Johannes evangelium kapitel 16, fick jag uppleva hur tanken om att Fadern inte älskar mig så mycket blev tillintetgjord. Jag hade uppfattat honom som en grym Gud, enligt "Gamla Testamentet", som jag då kallade det för. Men nu började det himmelska Ordet verka i min ande och ge mig en djupare förståelse av Elohim.

I Johannes 16:23-28 står det skrivet, enligt Svenska Folkbibelns översättning:

Den dagen kommer ni inte att fråga (eller be) mig om något. Amen, amen säger jag er: Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er. Hittills har ni inte bätt om något i mitt namn. Bed och ni skall få, för att er glädje skall vara fullkomlig. Detta har jag talat till er i liknelser. Men det kommer en tid, då jag inte längre skall tala till er i liknelser, utan öppet förkunna för er om Fadern. Den dagen skall ni be i mitt namn, och jag säger inte att jag skall be till Fadern för er, ty Fadern själv älskar er, eftersom ni har älskat mig och tror att jag har utgått från

Gud. Ja, jag har utgått från Fadern och kommit till världen. Nu lämnar jag världen och går till Fadern.

Vilken uppenbarelse det blev för mig att se att Fadern själv älskar mig, därför att jag har älskat Yeshua⁶ och trots att han har utgått från Elohim!

Det andra som berörde mig i denna text var att Yeshua sa till sina lärjungar att de inte skulle fråga eller be honom om något efter att han lämnat dem, utan att de skulle be till Fadern i hans namn. Jag ställde mig då frågan: Var står det skrivet i Bibeln att vi bör ”be till Jesus” i stället för Fadern, som mina föräldrar hade lärt mig? Jag sökte igenom hela Bibeln men hittade inte en enda text som sa att vi skall ”be till Jesus”. Tvärt om, Yeshua sa att vi inte skulle be honom om något utan uppmanar oss att be till Fadern i hans namn. Att be i hans namn betyder att vi närmar oss Fadern och ber till honom genom Yeshuas förtjänst, på grund av vad han betyder för Fadern och det som han gjort och gör för oss inför Fadern.

Därefter säger Yeshua att Fadern själv älskar oss.

Mitt mentala system gick sönder

Detta bröt sönder hela min förståelse för det sätt att be som mina föräldrar hade lärt mig.

Som goda pingstvännen hade vi alltid bett till ”Jesus”. Men sanningen var att ”Jesus” inte var så stor i våra sinnen. Vi trodde att han var Gud, för så hade man undervisat oss, enligt den kristna traditionen, men i praktiken var vår förståelse av Sonen ganska olik förståelsen av Fadern. ”Jesus” var för oss som en liten begränsad gud.

Det låg också nära till hands att tänka att Sonen var den som var god och som kom med nåd och med kärlekens ”Nya Testamente”, medan Fadern var lagens och ”Gamla Testamentets Gud” som straffade alla syndare utan nåd. Vi hade blivit undervisade att Fadern var ”Gamla Testamentets Gud” och att ”Jesus Kristus” var ”Nya Testamentets Gud”. Genom att bl.a. följa felöversättningarna av Romarbrevet 10:4⁷ hade de också lärt oss att ”Kristus” hade upphävt lagen, som ansågs vara samma sak som ”Gamla Testamentet”. Därför kunde vi inte längre följa den. Det ”Gamla Testamentet” var förlegat och nu var det i stället det ”Nya Testamentet” som gällde. Somliga av våra lärare hade också lärt oss att det nya förbundet hade upphävt alla de tidigare förbunden, eftersom Israels folk inte hade varit troget. Den kristna församlingen var nu det nya Israel, och alla löften som gäller Israel blev automatiskt överförda till att gälla oss, inte det judiska

---

⁶ Detta är Messias riktiga hebreiska namn, vilket jag föredrar. Betoningen ligger på u-et, som nästan uttalas som o-et i ”ok”. Vi använder den internationella stavningen, trots att den första bokstaven mer rätteligen skulle stavas med J på svenska eftersom den uttalas som ett svenskt j. Bokstavskombinationen ”sh” är ett sj-ljud och uttalas som i ”sju” på rikssvenskan.

⁷ Det grekiska ordet som där översatts som ”ände” eller ”slut” kan både betyda avlutning och syfte. När översättarna valt att skriva ordet slut, eller ände, för de på så sätt in i Skrifterna ett obiblskt begrepp och för vidare den antijudiska traditionen om att ”Jesus” skulle ha upphävt de hebreiska Skrifterna, något som är helt otänkbart för den sanne Messias, se Matteus 5:17-19.

folket. För oss var Fadern lagens Gud och ”Jesus Kristus” var nådens Gud. ”Jesus Kristus” kom för att ersätta Fadern och nu hade vi vår gemenskap enbart med honom.

Men nu blev jag utmanad av själve Messias genom det Förnyade Förbundets Skrifter. Han sa till mig att jag inte skall fråga eller be honom om något, utan gå till Fadern och be till Fadern i hans namn. Jag fann också andra bibeltexter som handlar om samma tema, och de talade till mig på samma sätt. Nu fick jag en inre kris. Jag var tvungen att välja mellan att följa mina föräldrars tradition eller Messias undervisning...

Jag valde att vara trogen Ordet framför den mänskliga traditionen. Och sedan dess har det varit min policy i livet!

När jag började tillbe Fadern blev min kärlek till Messias större

Jag började då tillbe **Fadern**, som Messias hade lärt mig enligt Johannes 4:23-24. Då hände något inom mig. Mitt andliga liv började utvecklas mycket mer än tidigare. Yeshua, Elohim's Son, blev också plötsligt väldigt stor för mig. Jag märkte att det är Sonen som leder mig till Fadern och uppenbarar Fadern för mig, och att det är Fadern som uppenbarar Sonen, som det står skrivet i Matteus 11:27 (SFB):

Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

I Johannes 1:18 står det skrivet (enligt 1917 års översättning):

Ingen har någonsin sett Gud; den enfödde Sonen, som är i Faderns sköte, han har kungjort vad Gud är.

Efter det där påsklägret såg jag mer av det som Messias i kärlek hade gjort för mig, och en djup längtan utvecklades att få lära känna denne Yeshua Messias, som det står skrivet i Paulus (Shauls) brev till Filipperna 3:7-11 (SFB min revidering):

Men allt det som var en vinst för mig räknar jag nu som förlust för Messias skull. Ja, jag räknar allt som förlust, därför att jag har funnit det som är långt mer värt: att lära känna Messias Yeshua, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som avskräde för att jag skall vinna Messias och bli funnen i honom, inte med min egen rättfärdighet, den som kommer av lagiskhet, utan med den som kommer genom tro på Messias, rättfärdigheten från Elohim genom tron, så att jag får lära känna honom och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden genom att bli lik honom i hans död, i hoppet om att nå fram till uppståndelsen från de döda.

Detta är mitt livs mål och min bön till Fadern, genom Yeshua, hans Son.

Ett mycket personligt möte med min rabbin

Under denna process av intensivt sökande efter att lära känna Messias fick jag, för ett antal år sedan, en upplevelse som totalt förändrade min förståelse av vem han är. Den Evige gav mig möjlighet att få se Yeshua genom ett mycket personligt och speciellt möte med honom. Jag skall inte gå in i detalj här, men jag kan säga att jag kunde se honom som en judisk rabbin. Dittills hade "Jesus Kristus" för mig varit den bästa kristna människan i världshistorien. Han var idealet för varje kristen och jag försökte vara som han. Men nu fick jag se honom som judisk rabbin. Han var inte ens kristen!

Från den stunden insåg jag verkligen att han aldrig hade levt som kristen. Han firade aldrig söndagen. Han firade aldrig jul. Han åt aldrig gris eller andra orena djur, som Toràn (Instruktionsboken) förbjuder. Han bröt aldrig mot sin Faders regler. Han sa aldrig till sina lärjungar att de skulle gå ut i hela världen och konvertera hedningar till att bli kristna, utan till att bli Hans efterföljare. När jag studerade kyrkohistoria insåg jag att det hade blivit en avsevärd splittring mellan den judendom som Messias praktiserade och den kristendom som mina föräldrar praktiserade när jag var liten. Många av de traditioner som mina föräldrar hade lärt mig var bibliska traditioner som blivit förvanskade och uppblandade med andra traditioner som inte hade något att göra med den judendom som Messias praktiserade.

När jag fick se honom som en judisk rabbin, uppstod en djup längtan att få lära känna mer av det liv och de läror som judarna lever. Jag började studera judendomen, speciellt den judendom som fanns under det andra templets tid, den tid då Yeshua uppträdde i Israels land. Då insåg jag att mycket av det som jag inte hade förstått i de avskilda judiska Skrifterna (Bibeln), började få sin rätta mening när det tolkas ur en hebreisk synvinkel. Jag försökte då bli av med de grekisk-romerska "glasögonen" som jag hade i mitt sinne för att kunna läsa Bibeln ur den ursprungliga hebreiska synvinkeln.

Det material som här presenteras skrevs första gången i Toledo, Spanien, år 5760 enligt judisk tideräkning, år 2000 enligt romersk tideräkning. Då hade jag studerat judendom under sex år. Sex år senare, år 2006, gjorde jag denna revidering som nu görs tillgänglig för offentligheten på spanska, engelska och svenska.

Ett stort tack till Johanna Potter som hjälpt mig med den engelska översättningen. Tack också till mina föräldrar som så helhjärtat stöder mig i mina studier och som går med på samma väg tillbaka hem till den tro som en gång överlämnades till det utvalda folket, den bibliska judendomen.⁸

Jag vill också tacka Stig-Åke Gerdvall, Arne Andersson, Viveka Sjulmark, Lars Enarsson och alla ni andra som gett mig inspiration genom att ta emot och föra vidare detta budskap. Tusen tack till min älskade fru och mina barn, som troget har lyssnat och valt att gå med mig på denna vandring mot en djupare förståelse av den Messias som Bibeln presenterar.

Beer-Sheva den 21 Cheshvan 5767

---

⁸ Se Judas v. 3.

